

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016
ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ (Ματθ. α' 1-25)
(18-12-2016)

Λίγες μέρες πριν από τα Χριστούγεννα, αγαπητοί αδελφοί, ακούσαμε την αρχή του κατά Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Είναι ο γνωστός κατάλογος τῶν προγόνων τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλα ἀπὸ τὰ ὀνόματα ποὺ ακούσαμε τὰ πιὸ πολλὰ μᾶς εἶναι ἄγνωστα. Αὐτὸς ὁ κατάλογος μᾶς δείχνει τὴν φροντίδα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος. Τὰ ὀνόματα αὐτὰ εἶναι ἀντιπροσωπευτικὰ τῶν ἀνθρώπων, ποὺ γενιὲς ὀλόκληρες περίμεναν τὴ μεγάλη ὥρα, γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Εἶναι πρόγονοι τοῦ Χριστοῦ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ποὺ ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ πρόσμεναν τὴ στιγμή κατὰ τὴν ὁποία οἱ ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ, οἱ ὑποσχέσεις του, θὰ γίνονταν πραγματικότητα.

Θὰ περίμενε κανεὶς ὁ κατάλογος αὐτὸς τῶν προγόνων τοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι ἓνα ἀγιολόγιο. Ὅμως ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος δὲ διστάζει νὰ χρησιμοποιήσει ξένες στὴν ἐθνότητα, προσήλυτες ἢ μὲ πρότερο μεμπτὸ βίο γυναῖκες ποὺ ὑπῆρξαν πρόγονοι τοῦ Κυρίου. Οὔτε φοβᾶται νὰ ἀναφερθεῖ σὲ ἀνθρώπους δυνάστες σκληροὺς καὶ βίαιους, ὅπως ἦταν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς. Καὶ τὸ κάνει αὐτὸ ἐπειδὴ θέλει νὰ τονίσει πὼς ὁ Θεὸς δὲ βλέπει πρόσωπα, καταγωγὴ ἀκόμη καὶ ἦθος σύμφωνα μὲ τὰ ἀνθρώπινα κριτήρια γιὰ νὰ πραγματοποιήσει τὸ σχέδιο τῆς Οἰκονομίας Του.

Φαίνεται ἔτσι πὼς τὰ κριτήρια τοῦ Θεοῦ ἦταν καὶ παραμένουν διαφορετικά, ἔστω κι ἂν προκαλοῦν πάντοτε τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ μέσα στὴν Ἱστορία. Γιατὶ ἀκριβῶς τὴν ὥρα ποὺ τὸ σκοτάδι εἶχε ἀπλωθεῖ πάνω στὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς, ὁ Θεὸς διάλεξε τὴν ὥρα γιὰ νὰ ἐκπληρώσει τὶς ἐπαγγελίες Του, χωρὶς τὶς αὐτονόητες γιὰ μᾶς προϋποθέσεις τῆς παρουσίας Του.

Εἶναι ὅπωςδήποτε διαφορετικὰ τὰ κριτήρια τοῦ Θεοῦ, αγαπητοί αδελφοί, τὴν ὥρα τῆς Ἐνσάρκωσης τοῦ Λόγου του. Ποιὰ εἶναι αὐτά;

Είναι η απόλυτη αγάπη Του για τον άνθρωπο, όχι μόνο για τον πιστό, τον δίκαιο, το τίμιο, τον καλό. Και είναι και το έλεός του, η συγνώμη που χορηγεί στον αμαρτωλό, χωρίς καν να περιμένει να του τη ζητήσει εκείνος. Αυτά τα δύο, η αγάπη και το έλεος του Θεού, δείχνουν τη φιλανθρωπία Του. Δεν συγχωρεί απλώς τον άνθρωπο ο Θεός, αλλά του χαρίζει δώρα ανεκτίμητα και απροσδόκτα. Τον κάνει παιδί του και τον προικίζει με τις δωρεές του αγίου Του Πνεύματος.

Στην αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο και στην δυνατότητα για την σωτηρία του πλάσματός του εστιάζεται το μοναδικό κριτήριο της ένσαρκης παρουσίας Του. Και αυτή η αγάπη είναι το μεγάλο και αιώνιο μήνυμα του Ευαγγελίου. Είναι η τήρηση των υποσχέσεων, είναι ο λόγος της εκπλήρωσής τους, είναι ο πλουτισμός του ανθρώπινου γένους από τη Θεϊκή δωρεά.

Αυτό το μήνυμα της θεϊκής συγκατάβασης τονίζεται από την Έκκλησία μας ιδιαίτερα αυτήν την χρονική περίοδο πριν τα Χριστούγεννα. Για να μη περιοριστεί και εξαντληθεί η μεγάλη Δεσποτική έορτη σε ένα πανηγυρικό διάκοσμο, σε ένα παροδοσιακό φαγοπότι και σε επιφανειακή ανταλλαγή δώρων, που δεν προσφέρουν τίποτε ουσιαστικό. Για να μη κλειστεί ο καθένας μας στον εαυτό του αδιαφορώντας για τους άλλους. Για να μην αποκτήσει κανένας την ψευδαίσθηση της όποιας υπεροχής του, όταν ο Μεγάλος Θεός κατεβαίνει, κενώνεται για να γίνει μικρός άνθρωπος, νήπιο. Και πάνω απ' όλα για να θυμόμαστε στην καθημερινή ζωή μας την αιτία της ένσαρκης αγάπης του Θεού, «Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος οἰκτίρμων ἐστί» που πρέπει να μιμούμεθα στις σχέσεις μας με τους συνανθρώπους.

Αυτή η έμπρακτη αγάπη, που δεν έχει περιορισμούς, ούτε βάζει προϋποθέσεις, αυτή που ξέρει μόνο να συγχωρεί, που μπορεί να αγκαλιάζει όλο τον κόσμο, είναι η επαναλαμβανόμενη Γέννηση του Χριστού στη φάτνη της καρδιάς του κάθε ανθρώπου και αποτελεί την καλύτερη μαρτυρία της παρουσίας Του ανάμεσά μας και το σωτήριο μήνυμά του στο σύγχρονο κόσμο.

Ἀμήν.